

[Svend Åge Petersen]

Undskyld, hr. formand, jeg blev nødt til at bede om ordet, fordi jeg øjnede noget positivt i det, der blev sagt. Der blev sagt en »eventuel« nedlæggelse. Må jeg spørge den socialdemokratiske ordfører: skal vi nu fortolke beslutningsforslaget således, at Socialdemokratiet senere i dag vil have ordet »eventuelt« ind? Så kunne det være, at vi skulle bede om at få sagen tilbage i udvalget, for det giver muligvis en ganske anden lyst til at stemme for dette beslutningsforslag.

Første næstformand (Knud Østergaard):

Det er urimeligt at stille spørgsmål, når jeg har afsluttet de korte bemærkninger.

Anne Grete Holmsgård (SF):

Det er en ganske alvorlig sag denne her, dog ikke helt uden humoristiske undertoner, selv om det er lidt svært at se det på de to blegnæbbede ordførere for Venstre og Konservative, som ikke ser ud til at kunne se morskaben i det, de selv gør.

Da det faktisk er ændringsforslagene, vi har til debat, vil jeg holde mig til dem.

Det interessante, der er sket, er, at Det Radikale Venstre er kommet med to ændringsforslag, som vil bløde forslaget op. Det er to ændringsforslag, der er helt i overensstemmelse med det, de borgerlige ordførere tidligere har fremført, at der ikke skal være særlige ordninger for medarbejderne eller for selve virksomheden, men at sagen må gå sin almindelige gang gennem retssystemet, hvis et flertal herinde vedtager at nedlægge kloranlægget på Sojakagefabrikken.

Vi står i den interessante situation, at regeringspartierne efter meget lang betænkningstid har besluttet sig for, at det vil de søreme stemme imod. De stemmer altså imod deres egen overbevisning. Det gør de, ifølge hr. Svend Åge Petersens forklaring heroppe før, fordi de vil prøve at forhindre det. Men de ved jo godt, at de ikke kan forhindre det, for de ved, at forslaget bliver vedtaget i sidste ende.

Det vil sige, at det er meget svært for folk at fatte, hvad det egentlig er, der foregår. Først stemmer man imod af rent taktiske årsager for at forhindre, at noget bliver vedtaget, vel vidende, at det kan man ikke forhindre, og bagefter skal man forklare, hvorfor man har gjort det. Men det er naturligvis

Venstres og Konservatives og CDs og de Kristeliges pligt at forklare det for deres vælgere.

Vi vil støtte de radikale ændringsforslag. Vi havde hellere set, at beslutningsforslaget havde været uden, ingen tvivl om det. Naturligvis havde vi det. Men vi vil gøre det samme, som vi gør i andre sager, nemlig: hvis vi kan opnå et resultat, som ikke er fuldt på højde med det, vi gerne ville have, men som dog er et godt resultat, vil vi naturligvis støtte det. Vi støtter de radikale ændringsforslag.

Det betyder naturligvis ikke, at vi holder op med at slås for særlige ordninger i forbindelse med nedlæggelse af produktionen, fordi den er miljøfarlig, og i det her tilfælde fordi det er en risikovirksomhed, som ligger et fuldstændig uacceptabelt sted. Det vil vi fortsætte med.

Det ville være toptåbeligt at opgive det slagsmål, der har stået på herinde siden 1979, på grund af nogle krøller på halen, som det trods alt må betragtes som, når man ser det som en etapefremgang; i første omgang får vi nedlagt kloralkaliafdelingen på Sojakagefabrikken, og så går vi videre, og vi er meget vagtsomme og agtpågivende over for, hvordan de – ikke 300–400–500 medarbejdere, som hr. Svend Åge Petersen sagde, men de 140 medarbejdere bliver ramt, at de kommer ind i et ordentligt omskolingsforløb, efteruddannelsesforløb, sådan at de kan få sikret ansættelse et andet sted.

Første næstformand (Knud Østergaard):

Det er en god skik her i Folketinget ikke fra talerstolen at karakterisere medlemmerne ved deres udseende.

(Kort bemærkning).

Skrumsager Skau (V):

Vi har ingen problemer med at forklare vores indstilling til de to ændringsforslag. Vi føler, at det skal frem helt klart, at det er en sag, som koster beløb i milliardklassen for det danske samfund, og det må de andre partier, som stemmer for hele forslaget, være klar over, når knappen trykkes ned. Det skal ikke bare være en civil sag. Vi ønsker fra vores side at have det med i folketingsbeslutningen. Det gælder for virksomheden, og det gælder også for medarbejderne, dem alle sammen.